

**СЕКЦІЯ: ПРОБЛЕМИ І ПЕРСПЕКТИВИ ДИСТАНЦІЙНОГО
НАВЧАННЯ У ЗВО**

**ПЕРСПЕКТИВИ ДИСТАНЦІЙНОГО НАВЧАННЯ У ЗАКЛАДАХ ВИЩОЇ
ОСВІТИ**

Бойко Ангеліна Василівна

магістрантка спеціальності 014.04 Середня освіта (Математика),
Тернопільський національний педагогічний університет імені Володимира Гнатюка,
visnytsya@gmail.com

Гоменюк Ганна Володимирівна

кандидат педагогічних наук, викладач кафедри математики та методики її навчання,
Тернопільський національний педагогічний університет імені Володимира Гнатюка,
anita.homenyuk@gmail.com

Поряд із класичними формами освіти, не так давно з'явилася нова форма навчання – дистанційна, яка дозволяє здобувати освіту усім бажаючим і тому користується великою популярністю в суспільстві.

Дистанційне навчання – це «технологія, що базується на принципах відкритої організації освіти на основі використання комп'ютерних навчальних програм, які мають різноманітне призначення та створюються за допомогою сучасних телекомунікацій, інформаційного освітнього середовища» [1].

Дана форма навчання актуальна тому, що дозволяє безперешкодно отримувати доступ до навчальних матеріалів і спілкування з викладачем. Результати прогресу суспільства, які раніше були зосереджені в технічній сфері, сьогодні, в більшості, сконцентровані в інформаційній сфері. Упровадження сучасних технологій, використання методів активного навчання, розбудова інформаційно-освітнього середовища, різноманітних дистанційних курсів – усе це відкриває нові перспективи для підвищення ефективності навчального процесу на різних рівнях освіти.

Відносно кожної професії, знання дуже швидко старіють, стають не актуальними, необхідне постійне покращення, вдосконалення. Сьогодні цю проблему можна вирішити за допомогою дистанційної форми навчання, з якою можливо створити системи масового самонавчання, здобуття нової інформації, обміну нею, незалежно від часу і місця знаходження суб'єктів освітнього процесу. Основою такого навчання виступає компетентнісний підхід, який спрямований на формування компетентної особистості, яка здатна:

- «швидко орієнтуватися в інформаційному просторі, що динамічно розвивається й постійно оновлюється;
- одержувати, використовувати, створювати різноманітну інформацію;
- виявляти самостійність у постановці завдань та їх вирішенні;

– приймати обґрунтовані рішення, вирішувати проблеми на основі отриманих знань, умінь і навичок, брати на себе відповідальність за отриманий результат;

– усвідомлювати важливість освіти й самоосвіти для життя та діяльності» [2].

Дистанційне навчання – це взаємодія педагога, освітньої установи та студента. Завдання такого навчання – здобувати професійні знання та вміння за умови відсутності постійного прямого контакту.

Система дистанційної форми навчання складається на основі наступних принципів:

1. Навчання – доступне. При такому навчанні можна здобувати знання коли завгодно і де завгодно.

2. Новітні форми викладу інформації. Нелінійний спосіб її подання, який дозволяє людині брати участь у опрацюванні інформації, мультимедійних даних.

3. Правдивість і точність оцінки знань. Різноманітне використання методик сертифікації знань, що базуються на тестуванні.

Дистанційне навчання покликане: дати можливість студентам удосконалювати, розширювати свої знання у будь-яких галузях, виходячи із того, що пропонують їм діючі освітні програми; отримати документ про здобуття освіти, той чи інший кваліфікаційний рівень за результатами відповідних екзаменів; оволодіти якісним рівнем професійних знань.

Дистанційна освіта має певну кількість переваг, адже створює однакові можливості реалізувати конституційне право кожного громадянина держави на здобуття освіти та інформації, незалежно від соціального становища, проживання в будь-якому місті чи країні. Варто врахувати також і такий фактор, як вартість. Вона буде нижчою за рахунок того, що не потрібно оплачувати оренду приміщення, працю великої кількості педагогів, немає витрат на друковані матеріали і, звичайно, велика економія часу.

За умов такого навчання роль викладача залишається важливою, навіть потребує більших зусиль з його сторони. Адже йому необхідно використовувати сучасні методи передачі інформації, правильно скласти навчальну програму предмету, оцінити знання за допомогою іспиту, бути на зв'язку зі студентом. Тому ознайомлення викладацького складу з новітніми технологіями – це один із чинників успішного поширення віддаленої форми навчання, що неможливо без знання інформатики та сучасних технологій. За таких умов, основна компетентність, якою повинні володіти викладачі і яку вони мають формувати у студентів – інформаційно-комунікаційна.

Інформаційно-комунікаційна компетентність характеризується:

– «сукупністю системних наукових знань, умінь і навичок, що формуються у спеціально організованому процесі навчання інформатики та ІКТ;

– здатністю орієнтуватися в освітньому середовищі на базі сучасних засобів ІКТ і готовністю творчо їх використовувати у своїй професійній діяльності;

– усвідомленим прагненням до безперервного самовдосконалення у сфері ІКТ» [3].

Практично усі заклади вищої освіти України працюють над проблемою дистанційної освіти. У нашому навчальному закладі, Тернопільському національному педагогічному університеті імені Володимира Гнатюка, уже досить давно та активно використовується дистанційна форма навчання за допомогою використання навчальної платформи Moodle (Modular Object-Oriented Dynamic Learning Environment). Ця платформа орієнтована на взаємодію педагогів та студентів. Кожен викладач і студент має доступ до власної сторінки на сервері електронних курсів <http://elr.tnpu.edu.ua>. Moodle дає можливість студентам безперервного доступу до інформації, яка розміщується викладачами. В тому числі – до лекцій, семінарів, практичних завдань, тестів. Також це і можливість для викладачів контролювати успішність студентів за допомогою різноманітних форм опитування. На сервері електронних курсів можна завантажувати файли, обмінюватися повідомленнями, висвітлювати новини, анонси подій, брати участь у дискусійних форумах, стежити за календарем подій.

Дистанційна форма навчання у 21 столітті стане найефективнішою системою підготовки та постійної підтримки кваліфікації фахівців на високому рівні. Вона дозволить вітчизняним фахівцям бути конкурентоспроможними на європейському і світовому ринку. Дистанційна освіта дає рівні можливості різним прошаркам суспільства здобувати якісні знання, реалізувати своє право на отримання якісної освіти.

Список використаних джерел

1. Карабін О.Й. Дистанційна підготовка слухачів малої академії наук у контексті формування дослідницьких компетенцій. Сучасні інформаційні технології та інноваційні методики навчання: досвід, тенденції, перспективи. Матеріали III Міжнародної науковопрактичної інтернет-конференції (м. Тернопіль, 5 квітня, 2019) Тернопіль. С.63-65.
2. Компетентнісно орієнтована методика навчання математики в основній школі: Метод. посібник / О.І.Глобін, М.І. Бурда, Д. В. Васильєва, В. В. Волошена, О. П. Вашуленко, Н. Д. Мацько, Т.М. Хмара. К.: Педагогічна думка, 2015, 245с.
3. Сороквашин С.В. Сутність, зміст і структура інформаційно-комунікаційної компетентності майбутнього кваліфікованого робітника: Збірник наукових праць Серія: Педагогічні науки. Випуск LXIX. Том 2. 2016. С. 142-146.